

**Пам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
а Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
а Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXVI. Ч. 70 ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. ЧЕТВЕР, 29-го БЕРЕЗНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY AND NEW YORK. THURSDAY, MARCH 29 1979 No. 70. VOL. LXXXVI.

ДЕСЯТЬ УКРАЇНСЬКИХ КАНДИДАТІВ ЗДОБУЛИ ПЕРЕМОГУ У ПРОВІНЦІЙНИХ ВИБОРАХ В АЛЬБЕРТІ

Едмонтон, Канада. — Український католицький тижневик „Українські Вісті“, пишучи вичерпно про провінційні вибори в Альберті інформус, що прогресивно-консервативна партія Альберти виграла втретє провінційні вибори, збудували цим разом рекордове число послів — 74 на усіх 79. Тільки 5 послів здобула опозиція, а 4 — партія суспільного кредиту, а 1 — партія НДП. В попередніх виборах на 75 послів консерватисти мали тільки 69 послів, а шість послів мали опозиційні партії.

Із 19-ох українських кандидатів перемогу здобули 10, з того 9 послів з прогресивно-консервативної партії і 1 з іншого списку. Після вибору прем'єр провінційного уряду П. Логід заявив, що теперішній уряд одержав мандат від виборців Альберти, але він свідомий того, що уряд мусить прислухатися до голосу усіх альбертців, без огля-

ду на їхнє політичне переконання та їх етнічну приналежність. Перемога партії прем'єра Логіда дасть йому змогу сильніше говорити на конференції провінційних прем'єрів, яка відбудеться незабаром.

Офіційно на списку було 19 українських кандидатів. Може бути, що були ще також й інші кандидати, але вони змінили своє прізвище або писали його в неукраїнському звучанні. Кандидатами з прогресивно-консервативної партії були: Василь Дячук, д-р К. Папирський, Катруся Чічак, Ю. Козак, І. Заозірний, С. Кушнір, Ю. Топольницький, І. Батюк, П. Тринчій. З партії НДП кандидували 5 українців: В. Коблюк, П. Опришко, М. Се-редняк, С. Лесків і Г. Бабчук; з партії суспільного кредиту: В. Бук і В. Наконечний; з ліберальної партії: Р. Харко, Р. Пісєцький і Орест Біойко.

Отець митрат Семен Іжик очолює етнічний Пресовий Клуб Манітоби

Вінніпег, Канада. — У висліді річних Загальних Зборів Пресового Клубу Манітоби, які відбулися на початку березня ц. р., о. митрата Семени Іжика, довголітнього редактора українського католицького тижневика „Поступ“ і активного церковного й громадського діяча обрано головою Клубу етнічної преси. Крім о. С. Іжика до Екзекутиви з української сторони входять: о. д-р С. В. Савчук, Михайло Гикавий, Стефанія Бубнюк, Наталя Башук і представники 9-ох етнічних газет, які появляються різними мовами в Канаді.

о. митрат Семен Іжик

Управа УМ в Нью-Йорку поінформувала про посилення кампанії із метою збільшення членства

Під час відвідин членів Управи Українського Музею Головної Канцелярії УНСоюзу та в-ва „Свобода“. Сидять (зліва): п-і Любов Дражевська, головний президент УНСоюзу д-р І. Фіс, д-р Зоя Сивак, д-р Богдан Цимбалістий та п-і Марія Савчак. Стоять (зліва): редактори: С. Федоренко, З. Сивилик та Р. Гадзевич, головний організатор УНСоюзу Василь Оріховський, головний касир УНС мгр Уляна Дячук, д-р Климентій Рогозинський, п-і Наталка Хитра-Рибак, головний секретар УНСоюзу Володимир Сохан, редактори: В. Тершаковець, Л. Колєнська та В. Левенець.

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Л. К.). — „Український Музей“ — це культурна установа; культура нас урочувала і нас об'єднує, — заявив д-р Богдан Цимбалістий, голова, сьогодні незвичайно популярного Українського Музею в Нью-Йорку — серед українських і чужинських кіл — прибувши до видавництва „Свобода“ у п'ятницю, 23-го березня ц. р., разом із членами Управи цього Музею: д-ром Климентієм Рогозинським — заступником голови, п-і Любов'ю Дражевською — заступником голови, п-і Марією Савчак українською секретаркою, п-і Наталкою Хитрою Рибак та д-р Зофією Сивак — члена-

(Закінчення на стор. 3)

У лютому ціни дуже зросли, Білий Дім заповідає протизаходи

Вашінгтон/Даллас. — Департамент праці минулої п'ятниці, 23-го березня, повідомив, що протягом лютого ціни продуктів широкого вжитку зросли на 1,2 відсотка, що представляє собою найбільший зріст за останніх чотирьох років. Коментатори твердять, що це вказує, що антиінфляційна кампанія Білого Дому, базована на добровільних обмеженнях в підвищенні цін на продукти та на подібну здержливість робітничих спілок щодо вищих заробітних платень, не має успіху.

Якщо впродовж наступних 12-ох місяців ціни зростають таким самим темпом, то річний інфляційний зріст становив би 15,4 відсотка, а не 7,4 відсотка, як це передбачував Білий Дім в січні цього року, — інформус Департаменту праці. У той же час більшість робітничих спілок додержуватиметься добровільної 7-відсоткової межі відносно підвищення заробітних платень.

Президент Джиммі Картер і його дорадники виявили „недовдоволення“ з лютевої статистики, зокрема з факту, що знову значно збільшилися ціни на харчові продукти, різні роди пального, зокрема на бензину та оливу для ogrівання помешкань, як теж дуже зросли ціни мешканцям будинків і чинші за помешкання.

Президент, промовляючи, в неділю, 25-го березня, в Далласі, Техас, на Крайній конференції директорів телевізійних сіток і радіостанцій, повідомив, що великі корпорації такі додержуватимуть добровільної межі відносно цін, а головними спричинниками підвищення — це корпорації „середнього і меншого розмірів“, які помилково вважали, що ця межа їх не стосується.

Він підкреслює, що далі не планує встановлювати при-

мусової урядової контролі над цінами і платнями, бо в минулому показалося, що на довшу мету ці заходи мали навіть „більш негативні наслідки“. Президент, однак, заявив, що протягом наступних кільканадцятьох днів Білий Дім оприлюднить назви 4-ох або 5-ох корпорацій, які не зуміли пояснити надмірних підвишень в цінах своїх продуктів. Президент також зазначив, що федеральний уряд може відмовитися надавати урядові контракти таким підприємствам.

Щодо недавнього повідомлення Департаменту торгівлі, що впродовж останніх трьох місяців приходи корпорацій ЗСА зросли на рекордових 26,4 відсотка, тобто противорічили антиінфляційній кампанії Білого Дому, президент Картер зазначив, що приходи такі були надмірні, але він не дуже тим турбується, бо разом з приходами корпорації збільшили свою продуктивність та згуртували більше число робітників.

День раніше, тобто в суботу, 24-го березня, президент Картер промовляв в Елк Сіті, Оклахома, де також висловив затурбованість фактом, що в лютому ціни продуктів широкого вжитку зросли аж на 1,2 відсотка, зазначаючи, що його уряд збільшить кількість працівників Ради стабільності платень і цін, що її очолює Альфред Кан, із теперішніх 39-ох до 233-ох, щоб поліпшити нагляд над тими підприємствами та профспілками, які порушують добровільні верхні межі. Він теж твердив, що добровільний підхід Білого Дому в ділянці боротьби з інфляцією виявляється правдивим, але треба „трохи більше часу“ і співпраці всіх секторів американської економіки, уряду, Конгресу та всього населення.

Олег Пастушенко кандидує до Шкільної Ради в Ірвінгтоні

Ірвінгтон, Н. Дж. (П. Б.). — Олег Пастушенко, заступник головного касира Шкільної „Трибуни“ у Нью-Йорку, старастаря про вибір до Шкільної Ради Ірвінгтону. Багато впливових американців, знайомих Олега, є певні, що він має всі кваліфікації бути членом Шкільної Ради, і цим самим підтримують його кандидатуру.

24-річний Олег, син Тараса і Тетяни Пастушенко, замешкалий при 118 Несбіт Террас в Ірвінгтоні, закінчив українську парафіяльну школу св. Івана Хрестителя, середню Ірвінгтонську школу і Ратгерський університет із кінговодства.

Під час комерційних студій належав до Пласту і Спортового Товариства „Чорноморська Січ“, де брав активну участь в різних ділянках спорту. Будучи в середній Ірвінгтонській школі в 1971/72 роках отримав відзначення — нагороду спортивної діяльності компаного м'яча і тенісу. В січні 1978 року місяця легіслатура Ірвінгтону назначила його на члена Дорадчого комітету здоров'я, а кілька місяців пізніше до Дорадчого комітету контролю наркотиків. Останньою він закінчує Школу продаж нерухомостей.

„Ірвінгтон Геральд“ широко розписується про до-

Олег Пастушенко

сягнення Олега та його програму, як майбутнього члена Шкільної Ради, зачитувавши його слова: „Я знаю про проблеми в середній Ірвінгтонській школі і хотів би допомогти учителям і учням, щоб вони могли спокійно працювати, досягаючи шораз вищий рівень навчання“.

Олег у своїх бажаннях бути членом Шкільної Ради має підтримку Українського Народного Дому, Спортового Товариства „Чорноморська Січ“, Українського Конгресового Комітету Нью-Йорку-Ірвінгтону і околиці та інших українських організацій.

Тож всі ірвінгтонці головують 3-го квітня 1979 року на Олега Пастушенка! Запам'ятайте його число „3-А“.

Учителі Канадського Інституту Українських Студій прибули до Нью-Йорку

Нью-Йорк, Н. Й. (М. Сурмач). — Із Едмонтона, Канада, приїхали учителі, члени Канадського Інституту Українських Студій під проводом учительки Олени Білаш, щоб відвідати тут школи, музеї, театри та українські установи. Поміж цієї групою є учителі й

інших національностей, але здебільша — це українці. У четвер, 29-го березня ц. р. по полудні, вони прибудуть на „долину міста“ Нью-Йорку, а відтак, цього ж дня, коло 6-ої год. вечора можна буде їх зустрінути в ресторані „Одеса“ при 7-й вулиці поміж 2-ю і 3-ю есеною.

КУРДИ В ІРАНІ ОДЕРЖАТЬ АВТОНОМІЮ

Санандадж, Іран. — У понеділок, 26-го березня, іранська влада звільнила решту курдських полонених, тобто 97 осіб, яких заарештовано минулого тижня під час збройних зустрічей між іранськими військовими частинами та курдами, які заселяють західно-північну частину Ірану, як теж частини Іраку, Сирії, Туреччини та СРСР. Біля 200 осіб згинуло під час минулотижневих збройних зустрічей, а понад 120 курдів були заарештовані.

Після переговорів курдських лідерів з представниками іранського уряду, точніше, з дорадниками мусульманського провідника Аятоли Хомейні, вирішено, що курди одержать національну, культурну та релігійну автономію в межах іранської держави.

Курди — це 12-мільйонний нарід, який впродовж сторіч намагався створити самостійну державу Курдистан, але їхня батьківщина тепер поділена між вищегаданими 5-ма країнами. Вони не тільки відмінні від іранців нарід, але також належать до сунітської вітки ісламської релігії, а іранці — до ши-

їтської. Тому ворожнеча між курдами та іранцями спричинена не тільки національними, але і релігійними причинами.

Згідно з цюготижневим домовленням, в частинах Ірану, де живуть курди, в школах викладатимуть курдську мову. Крім того, генерал-губернатором цієї частини Ірану вперше в історії буде курд, а саме: Ібрагім Юнесі. Курдська Рада також матиме право призначувати місцевих адміністраторів, як рівнож місцеву міліцію.

Іран — це багатонаціональна країна, в якій живе понад 30 народів. Іранці (перси) становлять менше ніж половину населення держави, а найбільшою національною меншиною є власне курди, яких є понад 3 мільйони осіб.

Хоча виглядає, що дійшло до тимчасового замирення між курдами і новим іранським урядом, то в той самий час почалися збройні зустрічі іранських військ з членами інших національних меншин, зокрема з туркменами, бахтірами та белуджами. Спостерегачі передбачають, що в найближчому майбутньому національне питання в Ірані ще більше загостриться.

ОПЕК підвищить ціни нафтової ропи на 9 відсотків

Женева, Швейцарія. — Закінчуючи свою дводенну нараду, 13 членів Організації країн-експортерів нафти (ОПЕК) у вівторок, 27-го березня, вирішили підвищити ціну нафтової ропи на 9,05 відсотка замість на 4-5 відсотка, як раніше планували. Підвищення в ціні має вийти в силу 1-го квітня цього року.

Деякі члени ОПЕК-у вимагали, щоб ціни на нафтову ропу зросли на 20 або навіть на 35 відсотків, але під натиском таких поміркованих країн, як Саудівська Аравія, яка є провідним експортером цього роду пального, дійшло до компромісу, тобто до 9,05-відсоткового підвищення.

Уряд ЗСА, як теж уряди інших країн, які імпортують нафтову ропу, вказують, що навіть 9,05-відсоткове підвищення в ціні є надмірне і може дуже послабити економічну ситуацію не тільки в індустриальних державах, але теж в економічно недорозвинених країнах „третього світу“.

Речники Білого Дому у вівторок заявили, що існує можливість, що заплянований виступ президента Джиммі Картера на телебаченні та по радіо в справі енергетичної проблеми відкладуть з четверга, 29-го березня, до наступного понеділка, або і вівторка, бо Президент і його дорадники були зайняті проблемою підписання ізраїльсько-єгипетського мирного договору і не мали досить часу присвятити відповідної уваги промові Президента відносно енергетичної проблеми.

Реагуючи на повідомлення ОПЕК-у в справі 9,05-відсоткового підвищення в ціні нафтової ропи, члени уряду ЗСА висловили затурбованість, що ціни бензину, оливи для ogrівання домів та інших нафтових продуктів, які вже і так дуже високі, зростуть навіть більше, і то протягом наступних кільканадцятьох днів.

Вибори до канадського парламенту відбудуться 22-го травня

Оттава, Онт. — У понеділок, 26-го березня, прем'єр-міністр Канади П'єр Трудо подав до відома, що вибори до парламенту цієї країни відбудуться у вівторок, 22-го травня ц. р. Згідно з конституцією Канади вибори до 285-членної Палати Громад мають відбуватися щорічно. Лідери правлячої Ліберальної партії сподіваються поновної перемоги, яка затвердила б владу прем'єр-міністра Трудо. Однак опозиційна Прогресивно-консервативна партія, що її очолює 39-річний Джеймс Кларк, покладає велику надію на помірний зворот до консерватизму в Канаді, як на це вказують висліді виборів у деяких західних провінціях. Крім того, недавні опити серед населення Канади вказують на зниження популярності прем'єр-міністра Трудо, який очолює канадський уряд на протязі 11-ох років. У передвиборчій кампанії кандидати Прогресивно-консервативної партії мають намір наголошувати такі пекучі проблеми як інфляція, безробіття, зріст закордонних інвестицій, а з тим і привласнювання природних багатств Канади чужими країнами.

Центральною нерозв'язною проблемою залишається франкомовна провін-

ція Квебек, яка стримить до незалежності. Вибори можуть ускладнювати це й той факт, що робітничі спілки, які досі піддержували Ліберальну партію, погрожують, що вони підтримуватимуть нову демократичну партію, яка є соціалістичною орієнтації. Політичні спостерегачі не виключають можливості, що при майже однаковій кількості голосів двох головних партій, Нова демократична партія може мати рішальний голос у новому балансі сил.

Аналітики уважають, що ключовою у нових виборах буде провінція Онтаріо, посилаючи якої становлять майже одну третину канадського парламенту.

Аналітики уважають, що ключовою у нових виборах буде провінція Онтаріо, посилаючи якої становлять майже одну третину канадського парламенту.

Вибори до канадського парламенту відбудуться 22-го травня

Оттава, Онт. — У понеділок, 26-го березня, прем'єр-міністр Канади П'єр Трудо подав до відома, що вибори до парламенту цієї країни відбудуться у вівторок, 22-го травня ц. р. Згідно з конституцією Канади вибори до 285-членної Палати Громад мають відбуватися щорічно. Лідери правлячої Ліберальної партії сподіваються поновної перемоги, яка затвердила б владу прем'єр-міністра Трудо. Однак опозиційна Прогресивно-консервативна партія, що її очолює 39-річний Джеймс Кларк, покладає велику надію на помірний зворот до консерватизму в Канаді, як на це вказують висліді виборів у деяких західних провінціях. Крім того, недавні опити серед населення Канади вказують на зниження популярності прем'єр-міністра Трудо, який очолює канадський уряд на протязі 11-ох років. У передвиборчій кампанії кандидати Прогресивно-консервативної партії мають намір наголошувати такі пекучі проблеми як інфляція, безробіття, зріст закордонних інвестицій, а з тим і привласнювання природних багатств Канади чужими країнами.

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР В БАРАГУРІ В ЛМКЛЮБІ

Нью-Йорк, Н. Й. — Із Літературно-Мистецького Клубу повідомляють, що в п'ятницю, 30-го березня ц. р., о. год. 7-їй вечора, тут в приміщенні цього Клубу при 136 Друга есеною, відбудеться Авторський вечір Леопольда Баратури, творця якого читатимуть сам автор і Степан Крижанівський. В музичному інтермедіо виступить жіночий вокальний ансамбль при УМІ в Нью-Йорку — „Промінь“ під проводом Богдани Волянської.

ЄВГЕН СВЕРСТЮК ПРО УКРАЇНСЬКО-ЖИДІВСЬКІ ВЗАЄМИНИ

Нью-Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — У самвидаві поширюється есей Євгена Сверстюка „Зерна українсько-ізраїльської солідарності“. Цей документ буде повністю надрукований в „Сучасності“, а тут передаємо деякі витяжки. Сверстюк, після відбуття 7-річного ув'язнення у Пермських торах, перебуває тепер на заслання в Бурятській АССР. Як відомо, Сверстюка, одного з найвидатніших українських літературних критиків, органі КГБ арештували в січні 1972 року під час масового погрому над українськими патріотами. Есей Сверстюка написаний ще в Пермських торах у грудні 1977 року.

Немає дражливішої теми, ніж теми психології націй і взаємини націй і всі прагнуть далі від національного egoїзму і ближче до ідеальних гасел. Відчуваю наскільки легко затугається ця тема в машину політичної кон'юнктури і як важко підняти правду над солідкою чи лукавою правдоподібністю. Але це суворий обов'язок. Коли читаш у В. Коротича як йому в американському університеті ставилися запитання: „Чому всі українці антисеміти?“ відчуваш брехню в

Євген Сверстюк

кожному слові, починаючи з кон'юнктури брехні самого Коротича...

Українці — нація прохнята християнським духом терпимості, широты, прощання. Ми розуміємо народи, які хочуть зберегти свою віру, своє місце. Але наше власне місце захирає не грозою, коли над ним висять все нові й нові кари. Звернемось до виразників нашого духу — наших співців. Перша половина XIX століття дала в усіх країнах немало виявів тради-

(Закінчення на стор. 3)

ЗАКЛИКАЮТЬ ДО ПРОТЕСТІВ, ЩОБ РЯТУВАТИ ЖИТТЯ СЕРГІЄНКА І ЙОГО МАТЕРІ

Нью-Йорк. — Представництво Української Гельсінкської Групи інформус про нову загрозу для заслання на сибір Олесь Сергієнка та для його матері Оксани Мешко і закликає до протестів, щоб рятувати їх життя. В повідомленні цього Представництва, яке підписали Петро Григоренко, Надія Світлична і Зінаїда Григоренко, дослівно сказано:

ЗЛОЧИН ЗА ЗЛОЧИНОМ

Представництво Української Гельсінкської Групи одержало перевірені відомості про те, що Олесь Сергієнка посилає в заслання на Далекий Схід, в район, до якого вільний в'їзд заборонений. Перепустки мате-

рі — Оксани Мешко — на відвідини сина не дають. Олесь Сергієнко хворий на туберкульоз. Умови в заслання поодинокій і виснаженій торами людини не кращі торах. Оксана Мешко, 74-літня жінка, вимушена 10-ма роками сталінських торах і страхом за життя сина, з яким вона розлучена вже 7 років, тепер поставлена в умови нових мук.

Життя Олесь Сергієнка і його матері Оксани Мешко поставлені під велику загрозу, і це вже не присудом, а свавільям влади. Іде беззаконна розправа за участь Оксани Мешко в Українській Гельсінкській Групі. Ми закликаємо до протесту.

Всі ще поборюють греко-

католиків в Галичині

Київ. — Советський атеїстичний журнал „Наука і релігія“ інформус про появу нової книжки Анатолія Шиша „спеціаліста“ від релігійних справ, який цим разом пише про „лонітвипокутників“. Книжка скерована проти, як пише советський журнал, „секти“ греко-католиків, які, згідно з твердженням А. Шиша, „ведуть антирадянську протизаконну роботу“ й через те її переслідують. Шиша каже, що „покутники“ (це від слова покувати) діють найбільше в Івано-Франківській області, хоч менші групи проявляють деяку діяльність і в інших областях України.

У книжці п. з. „Уніяті-покутники“ мовиться про „мізерну жменьку“ людей, які, мовляв, займаються реакційною діяльністю, культивують „релігійний

фанатизм“. Книжка Шиша видана 25.000 тиражем у видавництві „Карпати“ в Ужгороді. Про її появу советські громадяни довідались на атеїстичній виставці у Львові, яка проходить там у Львівському музеї історії й атеїзму і в більшості присвячена справі „покутників“.

В Західній Україні переслідування найбільшою мірою стосуються УКЦеркви, формально зліквідованої советською владою, але яка не перестала діяти в підпіллі, як це вже було раніше інформовано на підставі документів Пресової Служби ЗП УГВР.

Книжка Шиша, як твердять поінформовані джерела, масово поширюється режимом серед населення. Вона написана в стилі примітивної советської пропаганди.

Совсти засудили ще одного

релігійного лідера

Москва. — Агентство Ройтерс інформус, користуючись дисидентськими джерелами, що советський суд засудив в кінці минулого тижня ще одного релігійного лідера, тим разом 83-річного Шолохова, духовного провідника адвентистів, закидаючи йому „образу держави“ і підмовлювання громадян до релігійної активності. Шолохов очолював цю релігійну

секту на протязі останніх 30 років. Крім нього суд засудив також чотирьох інших осіб, між ними Ілля Лепшин, який також одержав 5 років тяжких робіт у виправно-трудових торах. Крім того суд визнав, що майно засуджених повинно бути передане на власність держави. Суд над релігійними лідерами відбувся в Ташкенті.

СВОБОДА

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07310

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ У СКЛАДІ (позбачено): Любова Колеснік, Володимир Левенко, Зенон Снілик, Василь Тершаковський і Євген Федоренко (тепер виконуючий обов'язки голови Колегії).

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1978

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ізоляція Тайваню

Рік часу залишилося до Олімпійських ігор, яким покладуть початок змагання в зимовому спорті у ЗСА, а вже почали снуватися контрверсії навкруги цього найбільшого спортивного спектаклю в світі, ніби продовжуючи серію сумних явищ, які за малими винятками супроводили майже кожну Олімпіаду війнних часів.

Слід тільки пригадати випадки в Мельбурні, Австралії, в 1956 р., коли в Мадярищині вибухла революція, чи заворушення в Мексико перед і під час Олімпіади в 1968 році у зв'язку з домінуючими тоді подіями — війною у В'єтнамі і здушення „чехо-словацької весни“ советськими танками. Ще більш трагічною була Олімпіада в Мюнхені, Західна Німеччина, в 1972 році, коли арабські терористи вбили кількадесят ізраїльських атлетів. Не обійшлося без контрверсій і під час XXI Олімпіади в Монреалі, Канада, що її попередила досить щільне потягнення канадського уряду, який заборонив спортсменам Тайваню перебувати на території Канади. Канадський уряд ще раніше зрівняв дипломатичні зв'язки з Тайпеем, що викликало ланцюгову реакцію явищ, які нічого спільного зі спортом не мають. Своєрідною іронією є факт, що хоча міжнародні спортивні зустрічі не повинні бути форумом для політичних інтриг і порухів, то власне Олімпіади новітніх часів стали, як бачимо, аренами навіть кривавих ударів з чисто політичних мотивів. І тут не помагають „побожні бажання“ чесних, але й найвищих осіб, про „спорт без політики“.

У центрі уваги знову став Тайвань, доля якого починає шораз то більш узалежнюватися від Пекіну. Впливаючи на міжнародні води після десятиріч років майже цілковитої ізоляції, Китайська Народна Республіка рішила відновити своє членство в Міжнародному Олімпійському Комітеті (МОК), очевидно, коштом Тайваню. Бож і як інакше: чей же в 1976 році Канада встановила прецедент, не допускаючи тайванців до участі в Олімпіаді, визнавши раніше КНР. Коли ж КНР допущено до Об'єднаних Націй, та дипломатам з Тайваню чимно сказали „пакуватися“ і забиратися „домів“. Навіть президент Джиммі Картер заявив, що існує тільки один Китай з осідком у Пекіні і, будучи послідовним, зрівняв дипломатичні зв'язки з Тайванем, обмінюючись послами з Пекіном. І так поволі замикається петля доволі широкій Тайваню, якого комуністичний Китай поступово і методично витискає з міжнародних організацій при тихій співпраці, а в найкращому випадку — мовчанні західних держав. Власне тих держав, речники яких з патосом і пієтетом складають заяви про мораль в політиці, про „спорт без політики“. Ясно, що коли переставити теперішнє становище Тайваню в МОК на інші міжнародні організації, де „старша сестра“ пригадає з ехидною усмішкою про встановлені прецеденти, додаючи ще й великодушно, як це було в випадку Олімпійських ігор, що спортсмени Тайваню можуть виступати в рядах збірної КНР, то вже незабаром Тайван опиниться в цілковитій ізоляції від решти світу, готовий, немов дозрілий овоч, до кошика „братнього возз'єднання“. І не треба буде китайським лідерам вважатися до „насилених засобів“, як цього побоюється Вашингтон, бо такі заходи будуть зайві.

Коли брати олімпійський аспект цієї суто політичної ситуації та його вміле використання Пекіном, то одинокі доволі довго в одному з своїх безглуздіх потягнень, доручаючи Советському Союзові встановлення XXII-их літніх Олімпійських ігор у Москві та ще в декількох містах „країни рад“, що їх тепер запально „очиснюється“ від „небажаних елементів“, тобто від членів правозахисних рухів. Справа ж Тайваню — це тільки перший кризовий момент у зв'язку з надходячою Олімпіадою. Советські організатори вже поробили ряд своїх застережень по відношенню до кого, коли і на як довго допустити на територію СССР, маючи, очевидно, на увазі й участь в самих іграх.

А панове з МОК-у надалі продовжують складати заяви, що „в спорті нема політики“ та що вони твердо стоять на сторожі олімпійських ідеалів. Такими словесними твердженнями вони ніяк не переконують тайванців і багатьох інших.

Лев Яценко

ЗАТІСНЮЄТЬСЯ ПЕРСТЕНЬ НАВКОЛО ВІЛЬНОГО СВІТУ

Останні події в Ірані, Афганістані, Камбоджі та В'єтнамі викликають шораз більший сумнів вільного світу, чи ЗСА спроможні захистити його перед агресією російського імперіалізму. Одним з її провісників — постійний ріст зброєння Советського Союзу. Величезні стрільні, змонтовані на мобільних, витягнутих платформах, стоять постійно нашілені на західноєвропейські міста.

На початку цього року вони провели безпрецедентну пропаганду проти продукції невтрояної бомби в ЗСА, завданням якої мало бути проникнення на територію советських військ смертоносною радіацією. Під тиском советської пропаганди ЗСА припинили продукцію цієї нішньої зброї.

На широким морях вільного світу з'являються шораз частіше кораблі советської військової флотії з не прихованою ціллю проти-водних шляхів постачання та ізоляції „демократичного арсеналу“ Америки від її союзників в Європі та Азії. Советські збройні сили мають не тільки перевагу в кількості школеніх жовнів та танків, але також в будівництві військової флотії, в тому самому часі, коли кораблі американської „нейві“ позначені процесом старіння та обнищенням їх ударної сили. Це, очевидно, не означає, що Советський Союз є сьогодні вже непо-борний. Перечить тому, хоч би факт легкості, з якою незброєний корейський літак проникнув в шільно захищений військовий стратегічний район півострова Корея та мурманського порту.

Советський Союз свідомий того, що під теперішню пору, мимо деякої переваги, ЗСА та держава вільного світу ще засильні для безпосередньої конфронтації з ними. Тому він зосереджує покішню свою увагу на ті країни Близького Сходу, Африки та Азії, що постачають вільному світові паливе та сировину. Перекинувшись до Етіопії повітряним шляхом більшовою вартості воєнних матеріалів, совети стали твердою ногою на африканській суходолі та спільно з „африканським корпусом“ кубинців помагають абессинському диктатору підкоряти ісламських націоналістів з Еритреї, що останками сил борються в гірській бастіоні на побережжі Червоного моря. Здобувши цієї морської смуги дозволити советській флотії збудувати там морську базу, майже віна-віч з побережжям Савдійської Аравії. В той спосіб советська флотія матиме змогу контролювати всі танкери, що везимуть нафту до вільного світу, не говорячи вже про можли-

вості збомблення всіх п нафтопроводів. У тому американський Конгрес, мимо протесту ізраїльського уряду та американських жидів, дозволив Савдійській Аравії купити в ЗСА 60 струменевих літаків, типу Е-15.

Але, покищо, головна стратегія Советського Союзу спрямована на африканські терени, які, на думку швайцарського шолденника „Нос Шоріх Цайтунг“, становлять найслабше звено вільного світу. Знавці советської політики й стратегії передбачають, що на підкорення Африки советсько-кубинське з'єднання будуть перекинуті на терен Південної Америки або Ірансько-Афганської Блоку, об'єднаного в нафтовому картелі „ОПЕК“. Покищо, в Демократичній Республіці Ємен (колишній англійський протекторат Аден) 1000 советських кагебістів та східнонімецьких дорадників впровадять вишкілну базу для терористів світу.

Якщо ми вже при Сході, тоді слід пригадати читачам, що Москва в липні минулого року здобула важливу політичну перемогу в Афганістані, в якому влада перейшла в руки просоветської політичної партії. Афганістан — це одне звено перстня: Афганістан-Іран-Ірак та Пакистан, які оточують арабські нафтові терени. Афганістан межує з Советським Союзом на віддалі 1,000 миль та становить дуже важливе стратегічне положення, з якого советський генеральний штаб має змогу провезти ударні війська одночасно до 3-ох держав: Індії, Ірану та Савдійської Аравії.

Тепер Советський Союз заангажований, шонайменше, в 6-ох „визвольних“ війнах в Африці. Місцеві марксистські партії „Полізаріо“ озброєні советською та чеською зброєю, „борються“ за контроль Еспанської Сагари, а конкретно за великі злишки, з військами Марокка та Мавританії.

В Заїрі (Центральна Африка) велася від місяця війна м. р. громадянська війна за копалині міді та кобальту в к. провінції Катанга Шаба. Напасники рекрутуються з залишок війська та поліційних відділів старої Катанги (тепер на услугах політичних за-вдань Москви, та під новою назвою „визвольної (марксистської) армії“). Ця армія кермована з Анголі кубинськими та східнонімецькими дорадниками.

Існування Заїру зв'язане з експортом міді та кобальту (половина припасів світу). Без тих копалин в повному ході та їх європейських фахових робітників і техніків Заїр не має

(Закінчення на стор. 4)

Михайло Кучер

НЕП, ЧИ СПРАВЖНІ ЗМІНИ В КИТАЇ?

Завдання Китаю також також буде нелегке: психологічно пристосуватися до цілком іншого світу. Китай мусить прийняти засади рівності з іншими країнами, можливо стати трохи більш „рівним“ як решта, або „примус інтер парес“.

У такому випадку Африка зі своїм голим „третім світом“, який до певної міри опанував СССР, відступить на дальший план. Можливо побільшиться ідеологічна та економічна важливість Азії з таким економічним гігантом як Японія. Біля Японії можуть об'єднатися „молодші брати“, або „братні народи“ Кореї, В'єтнаму, Тайваню, Сінгапуру і Гонгконгу. Цей блок може стати загрозой для Заходу, вже не кажучи про СССР. Бо вже тепер є натяки на можливість економічної війни поміж Японією та ЗСА. Розрив або розбіжність поміж Східною Азією та Заходом будуть більш небезпечні як напруження СССР-ЗСА.

Денг знайшов немалу кількість американських сенаторів, які погоджуються на його аргументи про советську гегемонію і що САЛТ II — це зрада Америки. Не тільки американська, але і західна дипломатія мусить витратити багато енергії та хисту, щоб виявити наскільки стали новіше і поведінки Китаю можна передбачити. Бо Китай як сила, що діятиме на світовій арені, є фактично невідомою.

Якщо Захід зробить те, що хоче Денг, себто союз проти „гегемонії“, або Москви, це поставить світ у становище, яке передбачав Орвел в 1984 році. Насамперед Денг хоче послабити детант поміж ЗСА та СССР.

А тепер дещо із життя Денга. Політично він унікальне явище серед китайських політиків. Він неемоційний, твердий. Два рази „воскрес“ з політичної смерті.

За культурної революції Червона Гвардія характеризувала його як другого з черги на політичний вершні, який пішов капіталістичним шляхом. Денг повернувся до влади 1973-76 і відразу почав війну з дружиною Мао та рештою групи „політиків“, відомих як група „чотирих“.

Тоді Денга характеризували як „непоправного капіталіста“, що винен у правах ухилях“. Денг пробував підважити культурну революцію. 1977 року він повернувся до влади вдруге тільки місяць після смерті Мао. Тоді він унещільнив „групу чотирьох“. Минуло листопада Денг по-летів до Японії оформити умову про мир та при-

язнь і повернувся додому з торговельною умовою на 20 мільярдів доларів. Після того Денг іронічно запропонував західним капіталістам конкурувати з Японією на китайському ринку. Подорож його до Японії була дуже популярна в Китаї. Після Японії Денг по-летів до ЗСА і сталося так, що ця країна із доволі глибокого ворога обернулася у приятеля.

Політику модернізації Китаю Денга з ентузіазмом прийняло молоде покоління китайських політиків і взагалі населення. Він думає, що соціалізм означає заможність, а не біду та непевність. Він має за собою досвід генерального секретаря партії, тому на Заході до нього прислухаються.

1927 року, коли настав поділ між комуністами та націоналістами, Денг працював два роки нелегально у Шанхай і мав створення червоної армії Півдня. Взяв участь у „Довгому Марші“ (1934-1935) і був головою політичного відділу Першого армійського корпусу.

Під час протипанської війни (1937-1945) був політичним комісаром 129 дивізії, також воював як повстанець в горах Тайляндю. Родився 1904 року, жив шість років у Франції, вчився і працював. Був активним у китайській соціалістичній лізі молоді. Став членом китайської комуністичної партії 1924 року. Кілька місяців учився у Москві, але не прийняв советсько-московського більшовизму і „промикну мовив“. Москва тоді готувала „кадри“ для опанування китайської комуністичної партії.

1946-49 рр. — це кінець китайської громадянської війни. Денг був партійним секретарем Другої польової армії. Одна з тих армій, звільнилася Китай від націоналістів.

1954 року Денг став генеральним секретарем партії. Відносини Денга з Мао характеризувалися постійними конфліктами, які привели до того, що Мао врешті визнав його злібності. Час від часу Мао нарікав, що Денг трактує його як вже покійного „предака“.

У листопаді 1966 року Денг скритикував сам себе як того, хто хоче верховодити і не звертає уваги на думки інших. Він назвав себе „дрібно-буржуазним інтелектуалом“, який не розуміє завдання соціалізму і пообіцяв стати „добрим учнем Мао“. Після того Денг зник з політичної арени на шість років і тільки 1973 року його вибрано до ЦК КПК. Сталося це на бажання Мао.

1977 року Денг скритикував сам себе вдруге після

твердять автор, сам попросив арх. Ніколая оселитися в його Луцький присосібний резиденції. Читачи такі нісенітні, яких чимало у цих „Спогадах“, мимоволі дивуються — пощо все це було вдумувати та представляти більшовицьких висланців у привабливому світлі, і як ревних, сілєозами, молитвенників, і як ревних та палких проповідників, які улюблені віруючих людей м. Луцька і т. ін. Та й взагалі з його надто суб'єктивних писань виходило, що арх. Ніколай був у Луцьку немов „страшним бездомним“, немов гостем вл. Полікарпа. Тільки дивна річ, чому ото вл. Полікарп був затиснений в одну кімнату, а у всьому церковному домі виділено „расположился“ отой непрошений гість з Москви. Чому вл. Полікарпа негайно було позбавлено не тільки своєї катедрі, але навіть титулу єпископа Луцького та дозволялося служити в цій катедрі лише тоді, коли його потребував арх. Ніколай?

Більшевиком була добре відомою діяльність вл. Полікарпа в минулому, його праця в уряді УНР, його церковно-національна діяльність на Волині, і тому вповні зрозуміло, що вл. Полікарп повинен був зберігати особливу обережність та бути найбільш коректним у відношенні до арх. Ніколая, який користався повним довір'ям Кремлю від перших років захоплення влади більшовицькими та вважався одним з основоположників нової советської церкви, що стала на повну співпрацю з советською владою. Треба думати, що цей безпосередній нагляд арх. Ніколая над вл. Полікарпом і допоміг останньому пережити цих недовгих два роки під більшовицькою окупацією.

Коли ж наступила німецька окупація, то вл. Полікарп і вл. Олександр негайно ввійшли в контакт зі своїм кірєрархом митр. Діонісієм, що було доцільним і не суперечило з будь-якими церковними канонами.

Натомість арх. Олександр Громадський залишався вірним московському місєблостітелі митр. Сергієві. Будучи відділеним від свого зверхника в Москві діючим фронтом, будучи під німецькою владою він, з кількома однодумцями єпископами москалями, оголосив себе головою Української Автономної Церкви та екзархом московського патріярха.

Свідоме українське духовенство та визначні громадські

Михайло Островерха

„ІСТОРИЧНА БОМБА“

(1945-1946 роки)

Під таким наголовком написав книжку А.Л. Смит, знавць, експерт, справ роз-зброєння і німецьких справ. Цією своєю працею, спертою на архівних матеріалах із перших джерел, автор викликав у всьому політичному світі велике — не так здивування, а радше — зацікавлення, а в деякого може й обурення: бож говорив він про „військо фантазм Черчілла“. Визнав й без прикриття твердить, що було три мільйони німців, офіційно звербованих, які перейшли з-під „неприятельного“ авторитету Гітлера під команду Деніца, тобто, Черчі. А були домовлення провідників альянті в Ка-збланці, 1943 року, — до якого домовлення прилу-

чався і Сталін, — що Райх мусить піддатися без умов. Черчілл, до своїх плянів: „зберегти німецьку армію“, використав тодішню безлад-дя, хаос, і що москалі й не спостережували у тій його заті. Черчілл порозумівся тоді з Монтомєрі — ко-мандував на півночі Європи — з Александром — ко-мандував в Італії — щоб вони переконали якнайбільше число німців та італійців, щоб вони не демобілізува-лися: на око обеззброєні, у відстані — під командою британців. І мільйон німців „здалася“ англійцям; також „здалася“ найкращі частини війська італійців. Зако-викою стала Норвегія: аме-риканці були погляду, що виходу нема і треба відсту-пити цю країну більшови-кам; Черчілл на це не по-годився: „Хто володіє Нор-вегією, той може стати за-грозою британським остро-вам і південній Європі“. І при найтіснішій посуєнні 400-тисячна армія Бема під-далася англійцям; німці ра-хувалися роззброєні, але не полонені; генерали й уза-галі усі старшини далі ко-мандували своїми частинами. Цей маневр Черчілла уря-тував Норвегію, що вона не апала в лабеті Сталіна. Цей самий „прецеденс“ при-стосували й до Данії та Го-ландії. І так, три мільйони війська — обеззброєні, але під своїми прапорами — стояли поруч британськи-х сил. Ніхто не відкрив тайни, що німецькі генерали спід-далися з англійцями: Лін-дeman у Данії, Бломстритт у смузі Балтики і Везер, Блясковіч від Везер до Го-ландії. Ця дивна армія про-існувала від травня 1945 до квітня 1946 року. Черчілл стави відомими, зневажа-ючи та критикуючи інших. Вони настільки малі і не-помітні, що вилазять на плечі інших аби їх помі-тили“.

У квітні 1976 року жін-ка Мао знову заатакувала Денга, вживаючи для того імені покійного прем'єра Чу-Ен-лая, який був проти того, щоб Денг став його наступником.

Великим політичним плюсом Денга було і те, що він не брав участі в культурній революції. Два рази він відмовився стати прем'єром і задовольнявся віцепрем'єрством. На при-родне питання, як і чим Китай заплатить за вели-чезний імпорту — Денг від-повідав: експортом вугілля і нафти. Але невідомо, чи того можна буде досягнути вчасно. Таке питання ще не розглядалося. Не менше важливою є справа хлібо-робства. Чотири п'ятих на-селення Китаю живе на селі. Прихильники хуткої ін-дустриалізації кажуть, що ін-дустриалізація допоможе селя-ву, а якщо ні, то розвиток індустріалізації буде зроблено коштом сільського господарства,

(Закінчення на стор. 4)

З МИСТЕЦЬКОЇ ХРОНІКИ

У 50-ЛІТТЯ ТВОРЧОСТІ МИСТЦЯ

Невичерпне у своїй мистецькій діяльності ново-йоркське ОМУА — 136 Дру-га свеню — знову влаштува-ло у своїй галерії виставку образів мистця Василя Пан-чака. Ця виставка присвя-чена 50-літтю творчості мистця. Виставлено всіх 48 праць, олій. Цей робітник пензля, — праці якого ми всі знаємо й не раз при-кладно оцінювали, врешті, він і нині незмінно трима-ється своєї, для нього при-таманного, мистецького вислову, цікавий він у своїй наполегливості, плідній твор-чості. Ця виставка триває від 18-го березня до 1-го квітня 1979 року.

М. Островерха

о. Семен Гаюк

ДЕЩО З ІСТОРІЇ УАПЦ КОНЕЧНІ ЗАУВАЖЕННЯ ДО ОДНИХ „СПОГАДІВ“

(4)

5. Його відношення до УАПЦ формції 1942 року

Від вихованого в чужому реакційному середовищі автора „Спогадів“ годі було сподіватися іншого наставлення до УАПЦ, що повстала в 1921 році, та стягнула на себе окрім всяких офіційних анатем ще й цілу повіль найбруднішу московську лайку та очорнювання. Але відношення його й до УАПЦ формції 1942 року також не краще помімо того, що ця формація повстала при інших обставинах та очолена була ієрархією, яка з точки погляду пізніших канонічних вимог, вже не повинна була викли-чати в нього якихбудь застережень, а тим більше лютой ворожнечі. Однак його „Спогади“ вказують на проти-лежне.

Слід при тому побіжно пригадати історію виникнення т.зв. другої формації УАПЦ.

У вересні 1939 року, коли по розпаді Польщі, західні українські і білоруські землі опинилися під новим окупантом — більшовиками, майже слідом за червоними ордами на Волинь прибули й ємісари советської церкви. Спочатку прибув архієпископ Сергій Вознесенський, а пару тижнів пізніше прибув архієпис. Ніколай Ярушевич. Цей останній і об'явив списком: Олександру Іноземцеву, Олексію Громадському, Симону Івановському, Антонію Марценкові та Полікарпу Сікорському, щоб вони обов'язково ввійшли в Москву до місєблостітелі патріяршого престолу митрополита Сергія Старогородського та зложили перед ним покаяння за гріх принадлежности до Православної Автокефальної Церкви в Польщі. Звичайно,

що це була ганебна політична акція, яка нічого спільного з церковними канонами не мала.

Арх. Олексій негайно поспішив у Москву та склав там вимушене і повне приниження покаяння. Як пізніше оповідали близькі й довірені йому люди, це покаяння мало чим різнилося від тих зневаг, яких зазнавали переможні руські князі в татарській орді. Арх. Олексію довелося зняти з себе панатію, хреста та клобука, висповідатися у своєму гріхові та, стоючи на колінах перед митр. Сергієм, одержати вже з його рук ці архієрейські регалії.

Повернувся арх. Олексій з Москви цілком „очисненим“ від автокефальної ереси та з новим титулом арх. Крем'янського і Тернопільського, тобто з юрисдикцією обмеженою лише до одного Крем'янського повіту. Тому, що на Тернопільщині в той час ще не було ні однієї православної парафії, додання до титулу ще й „Тернопільського“ виразно вказувало на те, яку саме акцію намірялася провести червона Москва на релігій-ному відтинку в Галичині.

Що ж до інших єпископів, то всі вони не надто поспішали до Москви з принесенням покаянної. Вл. Олександр, катедр якого була в Пінську, на Поліссі, відмовився їхати до Москви. За цей непослух його було негайно звільнено від керування Поліською єпархією та перенесено в стан спочинку.

Які ж в даному випадку бли застосовані канони? Чи думав над цим о. Сагайдаківський та неже, будучи так засліплений своїм москвофілством, не бачив явної узурпації та кпинів з усіхх не тільки канонів, але й кпинів над звичайною людською етикою.

Вл. Симону і вл. Антонію, як вікаріям, а значить менш відповідальним за управління, пошастило перекласти в своїх закуткових місцевостях, одному в с. Дермані, а другому в м. Кам'янь-Каширській.

Та найгірше була справа з вл. Полікарпом. Він також був вікарієм єпископом, але мав свій осідок в обласному м. Луцьку та свою катедру в Луцькому соборі. Очевидно неправду пише автор „Спогадів“, що арх. Ніколай Ярушевич, який від советської влади отримав особливі повноваження на цих західно-українських землях, був, мовляв, у такому скрутному положенні, що не мав де оселитися, що він, мовляв, просився у комірне до архієп. Олексія, але той йому відмовив. А от вл. Полікарп, як

діячі вказували вл. Олексієві на всю недоречність його поступовання, дораджувало йому офіційно зів'язати з Московським патріярхом місєблостітелем та негайно відновити свої зв'язки з митр. Діонісієм. Всі такого роду пропозиції він відкидав з обуренням, навіть про це не хотів і слухати.

Коли одного разу після святкової трапези гурт священ-ників обступив вл. Олексія і всі однодушно почали його переконувати на підставі його ж власних писань та на підставі всіхх церковних канонів про безпідставність підлягати Москві, то він, що вважався одним з видатних каноністів у православній церкві між іншим сказав так: „Та залишіть канони! Канони писали такі, як ми — для таких... як ви!“ Він свідомо випустив одне слово. Але співрозмовники зрозуміли.

До своєї автономної формації, що мала єпископів москалів, арх. Олексій з певних тактичних міркувань та з міркувань чисто пропагандистських, намагався залучити й арх. Холмського Іларіона Огієнка, обіцяючи йому Київську митрополітичну катедру, а можливо навіть катедру митрополита всієї України. І як це не дивно, арх. Іларіон Огієнко легко погодився та сприйняв за чисту монету ці підступні і лицемірні обіцянки. Звичайно, що цей альянс був чисто декларативний, але арх. Олексій зручно викорис-товував популярне ім'я вл. Іларіона в боротьбі з УАПЦ і тим набрав багато лиха українській справі.

Про відродження вдруге в Україні Української Авто-кефальної Православної Церкви та про очолення її вл. Полікарпом стало відомо советському митр. Сергієві, який тоді перебував уже далеко від Москви, в якомусь захолустному містечку над Волгою. Сам факт повстання вдруге УАПЦ для советської влади був дуже неприємним і з багатьох міркувань несподобний. Тож з наказу влади митр. Сергій зібрав кількох віцилів ще по таборах єпископів та чинить заочно суд над вл. Полікарпом, і нічимне маніпулюючи канонами, видає на нього стагні прокляття і заборони, включно навіть з позбавленням єпископського сану.

[Продовження буде]

Вступайте в члени Українського Народного Союзу!

УВАГА!

ЗМІНА РЕЧЕННЯ ТАБОРУ

Повідомляємо цією дорогою усіх кандидаток на **МІЖКРАЙОВИЙ ВИШКІЛЬНИЙ ТАБІР „ШКОЛА БУЛАННИХ 79”**, що з приводу пізнішого як звичайно закінчення шкільних занять в деяких частинах ЗСА, розпочинаємо табір шойно в дні 30-го червня 1979 р., а не як було проголошено в дні 23-го червня 1979 р.

Організатори „Школи Буланних 79”

ЄВГЕН СВЕРСТЮК...

(Закінчення зі стор. 1)

ційного етнічного патріотизму як протиставлення Шевченкові. Ляхи, жиди, німці віддзеркалюють це протиставлення.

Тут немає ворожості до нації (навіть апагозої помісти Ярема розуміє що жид — жертва між молотом і кувалдою), а документ з підписом Шевченка проти антисемітського випадку публікує український журналіст В. Зотова (столітній журнал „Літературні”) абсолютно виражає його принципове ставлення до жидівської нації і відповідає його духові поваги. Цей дух пізніше заговорив устами, що посли заманіфестувати свої політичні погляди „Народе, вік порізаний зі мною срамною людською ворожбою”. Це голос П. Гравовського кладе між наївності аморфно-етнічного патріотизму. Це вже голос політичного свідомості нації.

Далі ми знайдемо десятки таких голосів і однією з крахоборів (?), які порпаліються в епітетах „проти”. В умовах вільної преси І. Франко писав багато на цю тему, багато мучився над цим питанням, поки не відідеалізував народоловства Вагмана в „Перехресних стежках”. Але заповітне його слово „Моя” це не просто поема на біблійну тему — це твір національного гена про свій народ на парадель духу народу жидівського...

...Якою мірою причетна до такого самоусвідомлення українська нація? Великою мірою, тим більше, чим вища культура і національна самосвідомість особи. Сам я, далеко не найкраща і не найсвітліша крупа української нації — зустрічав у простому народі найчистіше просто незрозуміння того, що таке антисемітизм, кому і навіщо він здався, нехиті говорять про жидів огульно. Зустрічав холодно підозру. „Вони нас усіх ненавидять!” Зустрічав закиди: „Жиди зв'язали всі кругом поруку”. Зустрічав задріптість до їхніх багатств, чи іронію на рівні анекдотів. Рідко зустрічав сутнісні версії про жидомасонів. Зустрічав усе, що є серед мішан, що дали в лис, тим більше дов. Там усіх звинувачують безнаціонально, міжнародно і інтернаціонально. Я не беруся судити, які мішани крахоборів... Коли відкинути брудний намул — залишається фактом тенденція в українському народі мати з жидями спільні справи і цінити жидів більше ніж судити про їхні хиби. Ця позитивна тенденція завжди пересилувала ворожнечу насаджувани „divide et impera”. І це головні чинники наших взаємин. Скільки я пам'ятаю українців різного віку і виховання — у них доброзичливе ставлення до Ізраїлю, незважаючи на шоденні ін'єкції радіо і преси.

...В українському самвидав'і я не зустрічав жодної речі з антисемітськими нотками. На жаль вже в табо-

рі я почув від приятелів сїоністів, що їм траплялися самвидаві з антиукраїнськими нотками (як засіб підняти людей на виїзд до Ізраїлю). Якось з Москви Л. Плюш привіз „Протоколи сїоністських мудреців” з статтею, яка викривала фальсифікацію. Я ознайомився і десь це потонуло в паперах. „Протоколи” не мали чиста, були мертвою грудю букв і паперу.

Зате широко ходила в українських катках книга статей Жаботинського — чесне і мужнє жидівське слово про тягар історії, про борг, про взаємний обов'язок.

Отже ми на доброму шляху гідності, самоповаги, взаємоповаги. Ми маємо печальний досвід фальшивої дружби під наглядом і знаємо, що коні в одній упряжці раби на плантації, мішани в одній черзі за привілеями, довір'ям і винагородою не можуть шанувати один одного, а дотикаються один одного колючим боком. І ми знаємо, що по-справжньому поважають один одного лише гідні і відповідальні господарі в своєму домі. В СРСР місце зустрічі людей національно і духово розкрячених, одвертих — політичні табори. Я ж думаю, українськомовний політичний альянс визначне зближення українців і сїоністів у таборах, скоріше давня традиційна позиція українців в таборах, політична одвертість і безкомпромісність була однією прийнятною системою — людям прямим, принциповим, сповненим глибокого патріотизму й ідеалістичної любові до своєї історично духовної батьківщини — Ізраїлю.

...Єврейської проблеми замку я не знав. У школу зі мною ходили жидівські діти. Суботу святкували і ніхто до них не мав жадної претензії. Проблема виникла з приходом „перших совєтів” у 1939 році — нам сказали, що жидів нема, а євреї. Це поставило у фальшиве становище наш народ, який говорив по старому, класичну літературу, в якій слово „жид” — назва нації, аналогічно, як у поляків, і самих жидів, котрі посміхалися з привілею називалися по іншому і жартували: „І це все, що вони нам принесли?” Мої шкільні приятелі ще гостріше відчували проблему: вони змушували були в суботу ходити до школи. Один Бог знає скільки довелось за рік витерпіти маленькому 5-класникові Іцикові, який носив пейси, молився і не брав пера до рук в суботу (мужнє серце, він тримався один).

Вибухла війна і жидівська проблема заглянула нам у вічі чорними думами автоматів. Соромно було зустрічатися з однокласниками. Страшно було, коли дехто з батькових приятелів добре знайомих нашої сім'ї на якийсь час втікали до нас з гетто на село. Страшно і недоцільно: „Там же Бог знає як буде, а тут нагряне гестапо — і смерть”. Село, що спало зачеплене жахом і боялось переховувати навіть власних дітей, яких забирали до Німеччини на роботу (ніхто ж не вірив, що повернуться!) Хто ж міг уявити, що за рік автомашини зможуть пробитися до сіл тільки у супроводі танків, що в райцентрі Горіхів вони повісять на телеграфних стовпах 50 селян (з надписом „бандит”) і розкинуть кумедні листівки проти українсько-сталинських націоналістів, а в 1944 році цих людей опору залянуть українсько-німецькими націоналістами. Тут у таборах часто переграють минуле. Що було б якби окупанти записалися зі своїм страшним злочинством лише за один рік? Ясно, де були б ті жидівські хлопці, які в гетто відстрілювалися з пістолів. Розповідають про вірність і гідність тих жидів, які були в УПА. Можна уявити, який міцний фундамент солідарності утвердила б ця спілка обох націй, що раніше лише сподівалася: а може зараз не наша черга першими під кося?

Управа УМ...

(Закінчення зі стор. 1)

ше до 1,000 осіб. Бо хоча досі пророблена велика робота і завдяки СУА Музей існує, і то на професійному рівні, — продовжував д-р Б. Цимбалістий, — і хоча закуплено будинок і заангажовано професійних людей, але цей Музей можна і треба поширити, а то й закупити більший будинок, а це вадяться тільки шляхом здобуття відповідного високого капіталу від української спільноти, що своєю дорогою уможливить здобути міські і стейтові субсидії. Тоді можна б думати про різні відділи в Музеї, бо крім відділу народного мистецтва, повинен ще бути і відділ образотворчого й релігійно-церковного мистецтва, як теж відділ історичний з підвідомою історії Українського поселення в Америці. А також цього роду музей повинен би мати галерею, щоб виставляти сучасне мистецтво, окрему залу для доповідей і зустрічей чи висвітлювання фільмів приміщення для різного роду робітень і виховних програм. На думку д-ра Цимбалістого, — розбудова Українського Музею до таких розмірів, після створення Гарвардського Центру, буде найтривалішим здобутком теперішніх поколінь нашої еміграції. Описав д-р Цимбалістий висловив припущення, що у такій великій потребі — громадянство готове включитися, а це дало б прекрасні результати; якщо б членство УМ зросло до 3,000 Музей зміг би отримати великі стейтові і міські субсидії. Що означають навіть невеликі фонди, може засвідчити факт, що Управа закупила унікальні речі з Європи, — сказав голова Українського Музею.

У дальшому висловлювали свої погляди й інші члени Управи. Д-р Кліментій Рогозинський наголосив вагу особистих контактів чи то в кампанії добування членів, чи то рідкісних речей, таких як: відзнаки, поштові значки, медалі ікон тощо, які знаходяться у приватних колекціях окремих осіб. Д-р Рогозинський був також за співпрацю з іншими музеями, такими, як в Баварії, Брукліні, Музеї УВ-АН-у і НТШ-А. Пані Любова Дражевська ще раз висловила прохання, щоб редакція „Свободи” і англійськомовного „Українського Тижневика” і в майбутньому поміщували матеріали, які стосуються і поточних

справ УМ і їхньої роботи в загальному. Пані Марія Савчук звернула увагу на відкриття виставки Музею — „Писанка”, яка почалася 23-го березня ц. р. і триватиме до 13-го травня. Пані Наталка Хитра-Рибак передала бажання Управи УМ до редакції „Свободи”, щоб УМ міг одержати сторінку у „Свободі” для друкування їхніх матеріалів. Розповідаючи про діяльність Музею, вона між іншим сказала, що УМ висилає картки писанок і кераміки до різних американських товариств. Деякі з цих культурних установ звернулися до УМ з проханнями дозволити вживати їх як запрошення на їхні власні програми. Досі УМ отримав різні рецензії на сторінках американських газет, а поміж ними „Нью Йорк Таймс”, який звернувся за інформацією про Музей. Пані Хитра-Рибак заявила, що якщо УМ отримає від української спільноти повну підтримку — тоді вони сподіватимуться отримати допомогу, зокрема від Ради для Справ Культури. Вона також повідомила, що УМ влаштує виставку від 9-го до 15-го квітня у Ситі Корп. Сентер. Д-р Зофія Сивак наголосила вагу публікації в американських газетах, аважайно, що в цій справі допомогли б особисті зв'язки. В загальному кожен член Управи, відтворюючи тло праці Музею і наголошуючи його цінність, старався новою думкою чи концепцією знайти розв'язку, в якій спосіб не тільки можна б скріпити авторитетний стаж Музею, але й зарозуміти його розбудову.

На відхідному д-р Б. Цимбалістий сказав, що „треба старатися створити такий атрактивний музей, щоб для кожного було чисте не тільки вступити в його членство, але й щоб він подарував для музею якийсь рідкісний експонат.

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ У ВОТЕРВІЛІ

Вотервіллі, Н. Й. — Заходом управи й учительства Школи Українознавства Олбанської Округи у Вотервіллі відбувається тут у неділю, 1-го квітня в 5-й год. по полудні в залі Українського Клубу, 402, 25 вулиця, Шевченківський концерт. У програмі бере участь шкільна молодь і діти зі світлички 99-го Відділу СУА у Вотервіллі.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА СВІЖУ МОГИЛУ

бл. п. АННИ МУСІЄНКО

Матері Тамари Кардашинець, \$ 161.00 зложили на сиротинище у Бразилії.

СПІВПАВНИКИ В-ВА „СВОБОДИ” І ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ УНСОЮЗУ

Ділюся сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що дня 14 січня 1979 р. по тяжкій недугі в м. Добромилі, Львівська обл., Україна, упокоївся на 84 році життя мій Найдорожчий, одиникий Брат

бл. п.

ІВАН МОЦЬО

нар. в селі Квасинина

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА буде відправлена 1-го квітня 1979 р.

о год. 9:30 ранку в катедрі СВ. О. НИКОЛАЯ в Чикаго, Іл.

Прошу Родину в Україні, Приятелів і Знайомих згадати у своїх молитвах Покійного мого Брата.

Залишив у глибокому смутку:

дружину АНАСТАЗІЮ,

сина — МИХАЙЛА з Родиною

сина — ПЕТРА з Родиною

дочку — АННУ з Родиною

сім внуків і чотирьох правнуків

брата — в Америці

ОЛЕКСАНДЕР МОЦЬО

ПОДЯКА

З глибоким зворушенням, складаю сердечну ПОДЯКУ: панові Михайлові ІВАСІВЦІ, що з рамені Ньюйоркської Групи Акторів Львівського Театру, замовив СЛУЖБУ БОЖУ І ПАНАХИДУ за спокій Душі, невіджуканого мого Дружини

сл. п.

ВОЛОДИМИРА ТРАЧА — БЛАВАЦЬКОГО

у рідний його смерті

Парохіві церкві св. Юра в Нью Йорку, о. докторові Володимирові Гавліччєві, за відправлення цих Богослужб. Веім Товаришам, Дружам і бушим поклонникам таланту і праці Покійного, що з'єднався у молитвах за його Душу. Щиро дякую, за щедри пожертви на підтримку радіо-програми, ім'я Володимира Блавацького у Філадельфії, Па., в сумі: 285 дол., які зложили на руки пана Михайла Івасівця:

Люба і Роман Тимчук 30.00 дол.

По 20.00 дол. — Олія і Степан Крижанівський, Марія і Лев Рейнарівч, Тамара і д-р Володимир Гордінський, Рома Прийма-Богачевська, Валі Каліні, Олія і Михайло Івасівця, Іна і Євген Голука, Лідія і Леонтій Крушельницькі, інж. Іван Луцьк, Михайло Пирський.

По 10.00 дол. — д-р Володимир Заньків, інж. Августин Сумик, Михайло Кондрат, Мирон Заліпський, Теодор Діжун, Володимир Діжун.

Разом: \$ 285.00

Хай Господь добрий, нагородить всіх Вас щедрою своєю ласкою!

Дружина і керівник радіо-програми ім. Вол. Блавацького Евдокія ДИЧКО-БЛАВАЦЬКА

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього дня 16 січня 1979 р. відійшла від нас у Вічність наша Найдорожча і Незабутна ДРУЖИНА, МАМА І БАБЦЯ

бл. п.

МАРІЯ З КОБЕРСЬКИХ ГОЛОВЕЙ

Цією дорогою складаю щиро сердечну подяку Родні, Приятелям та Знайомим, що своєю участю у похоронних відправах звеличили пам'ять Покійної та відправили Покійну на Вічний Спочинок.

Сердечно дякую всім священникам о. Ігумєнові і парохам д-р В. Гавліччєві, ЧСВВ, за зворушливі слова над домовиною під час Заупокійної св. Літургії в церкві св. Юра та за відправлення похоронних обрядів.

Дякую щиро всьом. о. І. Терлецькому зі Стемфорду за відправлення Парастаса та Панахиди дня 18 січня, як рівнож дякую Всьом. о. С. Шевчуку за відправлення Панахиди дня 19 січня та що відвідав Покійну в шпиталі.

Щиро дякую п. І. Хоминюві та Вш. членам чоловічого хору „Думка” за відспівання Панахиди.

Сердечно дякую за зворушливі прощальні слова на Панахиді: мгр А. Гордінському, п-і О. Кіриак, гол. Окр. Управи СУА, та п-і М. Магун, гол. І Відд. СУА. Щиро подяка п-і Валюк за участь у похоронах із прапором І Відд. СУА.

Дякую щиро за вінки та квіти в пам'ять Покійної: Укр. Кред. Кооп. „Самопоміч”; УМСА Ретайрмент Фанд; І-му Відд. СУА; д-р І. М. Філіс; д-р А. Лозинському, д-р В. Стег, Г. Толопоко та Е. Сидор-Чарторийській; М. І. Ю. Бокс; І. П. Головей; В. П. Олесків та О. І. Н. Музичка, Родні Колондї, І. Е. Геба, д-р М. Клофас, д-р Ю. І. М. Гутник, та О. Кузик, Родні Вагнер, Родні Копац, Родні Мир, М. Кульбаський, Е. І. Керлайза, д-р В. І. Р. Салік, П. Кісль, д-р М. І. М. Стецьків.

Наша щира подяка д-р Ю. І. М. Гутнику за Службу Божу і Панахиду в церкві св. Софії у Вашингтоні в 40-й день смерті Покійної, як також нашим В. П. Олесків за Службу Божу і Панахиду в каплиці дому св. Софії в Лондоні в 40-й день смерті Покійної.

Похоронному заведенню п. Петра Яреми дякую за дбайливе переведення похоронів.

Сердечно дякую Родні та всім нашим Приятелям і Знайомим за висловлені співчуття, моральну підтримку і по-чтуч в часі нашого горя, за пожертви на Службу Божу за Душу Покійної і за пожертви на добродійні цілі в пам'ять Покійної.

Хай Всевишній нагородить усіх Вас щиро.

муж — МИХАЙЛО
доньки — ОРИСА САЛІК з мужем ПЕТРОМ
та доньками ХРИСТЕЮ І ЛЯЛЕЮ
ЛЯЛЯ КЕКІШ з мужем БОГДАНОМ
та доньками УЛЕЮ І РОМЦЕЮ

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА СВІЖУ МОГИЛУ

зложили на бідних дітей в Бразилії

По 50.00 — М. І. О. Д. Савчин

По 30.00 — Я. Костирка

По 25.00 — І. І. М. Бектольд, О. Черник, Комітет Церкв св. Володимира в Глен Спей, Н. Й.

По 20.00 — А. Бідак, О. Г. Глют, Л. І. Зелик, Б. Кекіш, Р. І. Б. Ковалів, Е. І. О. Курович, Я. І. Курович, К. І. В. Легелза, В. І. О. Роговські, В. І. А. Сафін, Я. І. К. Червоняк.

По 15.00 — Б. Карась, В. І. А. Кніш, О. І. Д. Лєськів, І. І. Мокріський, М. І. М. Стецьків.

По 10.00 — М. І. Е. Богдан, К. І. М. Ваньо, О. І. Д. Генза, Р. І. М. Данилюк, А. Діжун, В. І. Н. Дума, Б. І. Л. Загайкевич, Е. І. Е. Івашків, О. І. Е. Кекіш, В. Лихолат, М. Лозинська, Я. І. К. Ляхович, П. І. Л. Михалевич, П. І. М. Наконечні, А. І. Т. Осадца, П. І. Т. Панкевич, Ю. І. О. Пастернак, Р. І. Л. Раковські, С. І. С. Савчук, Я. І. К. Салік, С. І. А. Секрета, Л. Футала, Г. Цибулська, Я. І. Л. Черник, П. І. Т. Шайда, Ю. І. Н. Штегріні.

По 5.00 — Д. Бойдуник, С. Карпінська, Л. Крупка, Ю. Рабій, М. Кузіл, П. Літінський, Т. Падчак, Б. І. О. Фостяк.

Разом: \$ 750.00

На меморіал в церкві св. Володимира в Глен Спей, Н. Й.

По 20.00 — Н. І. Н. Мельник.

По 10.00 — М. І. Я. Гунчак, О. І. О. Паславські, І. Е. Баран.

По 8.00 — А. Костів.

По 5.00 — М. І. Е. Боднар, Р. Гавур, О. І. Я. Ганій, Н. Демидович, Д. Дмитренко, С. Кашуба, Е. Кіндзельський, Я. І. К. Ляхович, Д. І. А. Мох, М. Наконечні, П. І. М. Наконечні, І. І. З. Раковські, С. І. Е. Туринські; також зложили — Н. Грицишин, М. Ірас, П. Копс, Г. Карась, А. Плєскул, О. Шарван, Я. І. А. Шайка.

Разом: \$ 135.00

Щиро дякую

Родина

УВАГА!

ГАЙДЕНАВ!

УВАГА!

Ошим запрошуємо колишніх Вч. оо. Катехитів, Вп. п. Директорів, Професорів, Абсолютів, Гімназистів, Учителів і Учнів народної школи, та жителів табору з Родинами на

ДРУГИЙ З'ЇЗД ГАЙДЕНАВСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ

який відбудеться в днях 25 і 26 серпня 1979 р.
Місце З'їзду: Оселя СУМА, Rt. 209, Ellenville, N. Y. 12428

ПРОГРАМА:

СУБОТА:
Год. 10-та рано — Ресстрація і неофіційна зустріч учасників
Год. 1:00-ша по полудні — Відкриття й офіційна частина
Год. 3:00-тя по полудні — Дозвілля, проба хору, і т. п.
Год. 5:00-та по полудні — „Коктейль”
Год. 6:00-та веч. — Бенкет і мистецька частина
Год. 9:00-та веч. — Забава

НЕДІЛЯ:
Год. 11-та рано — Служба Божя і Панахида
Год. 1:00-ша по полудні — Прощальний обід і закриття З'їзду.

Просимо ласкаво негайно зголошувати свої адреси, щоб кожного вчасно забезпечити інформаціями відносно нічлігу, а участь у З'їзді проситься зголосити до 10-го СЕРПНЯ ц. р.

На З'їзді передбачується біля 200 осіб, включно з колегою о. М. Іванцевим з Німеччини.

ЗА ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

Петро Ключ
6810 N. 12th St.
Philadelphia, Pa. 19126
Tel.: (215) 548-3181

Мирон Корнага
812 4th St.
West Babylon, N. Y. 11704
Tel.: (516) 888-0323

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагус О. Твардовський

У червні відбудуться Спортивні Ігрища Українських Спортивних і Молодечих Організацій

Дня 4-го березня ц. р. в домі УСО „Трибу“ у Філадельфії відбулися чергові наради Делегатури УСЦАК-Схід, під час яких схвалено пошук діяльності, та намічено відбутися 8-ми Спортивні Ігрища Українських Спортивних і Молодечих Організацій 30-го червня і 1-го липня на оселі СУМА в Елленвільді, Нью Йорк.

У нарадах узяли участь: голова Делегатури УСЦАК Схід М. Стебельський, який проводив нарадами, інж. Я. Козак — заступник, Я. Петрик — голова Контрольної комісії, О. Твардовський — пресовий, Р. Глушко — ланковий копаного м'яча, В. Лойко — ланк. наст. тенісу, інж. Я. Рубель — ланковий лешатства, інж. Ю. Савчак — ланковий тенісу, Р. Савчак — член Ради УСЦАК і А. Скульський — представник УСО „Трибу“

Вступні інформації про сучасний стан Делегатури подав голова М. Стебельський, який теж закликав представників усіх спортивних осередків до пошуків праці та до участі в назначених уже раніше весняних спортивних імпредзах.

Першою такою імпредзою будуть весняні плавання змагання УСЦАК-Схід, що відбудуться під спонсорством Українського Народного Союзу з нагоди 85-річчя існування цієї установи в басейні середньої школи Колумбія в Мейплвуді. Цими змаганнями проведуться ланковий д-р Р. Сліж разом із Адрианом Липачком-секретарем і інж. Ю. Грабом — головним суддею та кількома іншими діями Делегатури.

Черговою більшою імпредзою буде відбудований турнір УСЦАК-Схід, що теж відбудеться в спортивних залах середньої школи Колумбія в Мейплвуді в суботу, 28-го квітня ц. р. Провідником цього турніру буде ланковий А. Липачак, а в Проводі працюватиме ряд осіб, що їх запросить ланковий.

Як уже згадувало, Спортивні Ігрища мають знову відбутися на оселі СУМА, а до їх переведення обрано Провід під головуванням М. Стебельського. Після висерпання порядку нарад Управа УСО „Трибу“, влаштувала для учасників гостинне прийняття, під час якого учасники обмінювалися думками про дружню співпрацю і посилену активність усіх спортивних осередків Делегатури.

УКРАЇНСЬКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

КУРАТОРІЯ ФОНДУ
ДЛЯ ВИДАННЯ ЛІТЕРАТУРНОЇ СПАДЩИНИ
БОГДАНА КРАВЦЕВА
ПРИЙМАЄ ПЕРЕДПЛАТУ І ПОЖЕРТВУ

на продовження публікації поетичної, літературної і публіцистичної спадщини **БОГДАНА КРАВЦЕВА**

ПЕРШИЙ ТОМ — поема збірка поетичної творчості — вже появилася друком і є в продажі.
ДРУГИЙ ТОМ — науковий літературознавчий праці — готовий до друку.
ТРЕТІЙ ТОМ — публіцистична творчість з оборони української культури і літератури перед нищенням і фальсифікацією в повоєнній Батьківщині — у підготовці до друку

Ціна	у передплаті	Після появи друком
За всі ТРИ ТОМИ	\$ 35.00	\$ 45.00
ЗА ПОДИНОКІ ТОМИ		
I ТОМ (Поетика)	\$ 12.00	\$ 15.00
II ТОМ (Науковий літературознавчий праці)	\$ 12.00	\$ 15.00
III ТОМ (Публіцистична творчість)	\$ 12.00	\$ 15.00

ЗАМОВЛЕННЯ

Всі ТРИ ТОМИ	\$ 35.00
I ТОМ	\$ 15.00
II ТОМ	\$ 12.00
III ТОМ	\$ 12.00

МОЯ ПОЖЕРТВА НА ВИДАННЯ ТВОРІВ
Залучую суму \$
Ім'я і прізвище _____
Адреса _____

Чек виставити на B KRAVTSIV PUBLISHING FUND
Замовлення, передплату і пожертви вислати
B KRAVTSIV PUBLISHING FUND
c/o Diana M. Duchen
115 N. Main Ave., Inc.
30 Montgomery Street, 3rd Floor
Jersey City, N.J. 07302

ЗАТІСНЮЄТЬСЯ ПЕРСТЕнь...

(Закінчення зі стор. 2)

змоги економічно проіснувати на довшу мету. Знаючи про те, Москва вирішила провести напад на Шабю, в часі якого в кривавій масакрі загинуло з рук катанських партизанів 200 білих, а решта в числі 2,500, разом з копалинними техніками та обслуговую, втекло в паніці до Європи, залишаючи, хоч може на деякий час, шинні копалині міді та кобальту на призволяще.

На півдні червона зброя плыве невинним руслом до африканських портів для скріплення боротьби чорних партизан з білочорним урядом в Родезії. Згідно з інформаціями західноєвропейської преси, в минулих місяцях виландувало в Танзанії 350 нових радянських танків, типу Т-54, в Мозамбіку 150 танків та 30 босових літаків, типу МІГ-21, а в Замбії величезну кількість ручної зброї, включно з мінометами та ракетними малами стрільнями. Згідно з заявою проф. М. Лоу, директора Інституту Стратегічних студій в університеті Преторії, Родезійський Союз прийшов до висновку, що більшість африканських держав економічно та політично залябані, щоб протиставитися військовій інтервенції якоїсь суперпотуги.

Москва в Африці має буквально всі верди відчужені навісті. Правда ЗСА дають африканським державам політичну та економічну допомогу, але з тим розумінням, що кожна з них сама буде ставити підірвати союзові тискові та есентуальній агресії. Цей перехід, на думку Лоу, є засуджений від самого початку на невдачу. Така політика, на його думку, це ховання голови в пісок та брак відваги глянути правді в вічі.

Тому не слід дивуватися, що американські союзники прийшли до переконання, що вони залишені Америку на власні сили, і що вони самі мусять протиставитися союзовому вивозові.

Цю саму думку висловив кол. англійський прем'єр Гіт в промові, яку він виступив в Корнельському університеті: „Європа не сподівається, що ЗСА візьмуть участь в якійнебудь акції в світі, щоб обстоювати за ними. Ми живемо в новім світі, в якому Європа мусить бути більшій вклад для безпеки Атлантичного Союзу, як цілості.

У висліді, ми можемо передбачити в найближчій часі докорінну зміну та переставлення світових союзів, які можуть залишити ЗСА самітими, без союзників та відізолявані від вільного світу. А Європа, який загрозю безпосередньою союзовською небезпекою, мусить для власної безпеки об'єднатися.

НЕП, ЧИ СПРАВЖНІ...

(Закінчення зі стор. 2)

що фактично робилося і робиться в СССР із поганими наслідками.

На 1985 рік в Китаї запропоновано зібрати 400 мільйонів тонн зерна різного гатунку. Ця кількість фантастична, навіть для самих думуючих китайців. Помічається мовчазний відхід від „учення“ Мао про шлях до соціалістичного суспільства. Ніхто в Китаї тепер не згадує про побороження „трех великих річок“ — поміж селом і містом, поміж робітництвом і селянством і поміж фізичною та розумовою працею. Навпаки, помічається загострення іспитів у вишій школі з буржуазним наміром зменшити кількість студентів із села. Політика індустріалізації коштує села тільки

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

В. БОРОВСЬКИЙ
ДОПОВІДАТИМЕ ПРО М. РУДЕНКА В БАНД БРУКУ.

Бавнд Брук, Н. Дж. — Братство св. Андрія при Церкві-Пам'ятнику в Бавнд Бруку влаштує зустріч з наймолодшим дисидентом з України В. Боровським, який матиме також доповідь про життя і творчість сучасного поета Миколи Руденка, засудженого голови Української Гельсінської групи.

Зустріч і доповідь з висвітленням прозорк відбудуться в неділю, 1-го квітня ц. р., о год. 12.30 дня в залі осередку Церкви-Пам'ятника.

У ВАШІНГТОНІ
ВІДБУДУТЬСЯ ЗВЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДЛІЛУ УККА

Вашінгтон, Д. К. (Відліл УККА). — Метрополітаний Відліл Українського Конгресового Комітету Америки у Вашингтоні, Д. К., повідомляє складові громадські організації та платників УНФонду, що звичайні Загальні Збори Відлілу УККА відбудуться в неділю, 1-го квітня ц. р., о год. 4:30 по полудні в залі Української Католицької семінарії св. Йосафата при вул. 201 Тейлор північний схід.

Пригадується, що у випадку, коли на означений час не з'явиться відповідне число представників більшості членів-організацій та постійних платників УНФонду, тоді Загальні Збори розпочнуться на одну годину пізніше, не зважаючи на число присутніх.

Соціалісти здобули перемогу в локальних виборах Франції

Париж, Франція. — Висліді локальних виборів до департаментів Франції, які є адміністративними одиницями цієї країни, виявили помітний зворот до ліва, при чому опозиційна партія соціалістів здобула найбільше число голосів.

Кінцеві вибори законодавців до половини департаментів Франції відбулися в неділю, 25-го березня. Соціалісти одержали 32.9 відсотка всіх голосів, комуністи здобули 17.3 відсотка, більше як неоголістська партія, що її очолює Жак Ширак, яка здобула 11.1 відсотка голосів. Урядова коаліція партій під проводом президента Валері Жіскара д'Естена одержала 22.4 відсотка, а менші незалежні партії — 11.2 відсотка.

Політичні аналітики вважають, що вислід виборів є своєрідним протестом населення Франції проти суворих економічних реформ уряду Жіскара. Вони вказують на подібну ситуацію в локальних виборах в 1976 році й у міських виборах 1977 року. Однак у минулому році вибори до парламенту Франції ліві партії не здобули сподіваних успіхів, як підкреслюють аналітики, стверджуючи, що локальні вибори стануть щораз то більше форумом протесту населення проти політики уряду.

Проспекти і потенціали „Мюнхенського проєкту“ на майбутнє

„Мюнхенський проєкт“, як про це вже ми повідомляли, тепер знаходиться в стадії переорганізації, спрямованої на створення консорціуму з участю кількох зацікавлених високошкільних інституцій, які спільними силами могли б утримати й поширити таку програму та заповнити зацікавленим отудентами більш вибір курсів, а також інших наукових і професійних можливостей під час їхнього побуту в Європі.

Не підлягає сумніву, що ті університети й коледжі, які беруть під увагу створення такого консорціуму, не є специфічно зацікавлені в створенні й підтримці українознавчих студій. „Мюнхенський проєкт“ викликав зацікавлення в Центральній-Мічигенському університеті та в деяких інших високих школах переважно тому, що ця програма спрямовує свій фокус на сучасні політичні, соціальні й економічні зміни в світі, шукаючи одночасно розуміння їхньої історичної й культурної генези та включаючи вивчення різних моделей тих змін.

Для включення українознавчих і сходинкових студій в рамках цієї програми існує добра нагода, бо таку тематику в ділянці сходинкової українознавства можна включити як „регіональні студії“ для більш конкретного прикладу модерних змін у світі та їхніх наслідків.

Нашим студентам, що в недалекому майбутньому можуть стати більш активними членами української спільноти, було б корисно знати не лише українську історію й культуру, а й подати ті знання з проблематики сучасного світу. Для тих американських і канадських студентів, які походять з неукраїнських родин, наявність українознавчих та сходинкових курсів завжди буде доброю нагодою, щоб познайомитися з тією проблематикою, яка не входить в їхні курси загальних міжнародних відносин. Тому треба було б зберегти в переорганізації стадії дотеперішню комбінацію між т.зв. глобальними й східноєвропейськими

БАТЬКИ! За життя замолду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбільшій українською національною установою поза межами Батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб заповнити їм крику будучість, в нашій громаді в вічному світі нового свідомого глени!

ТРАПИЛАСЯ ПОМИЛКА
В інформації „Відбулися наради директорів УІА“, надрукованій у числі „Свободи“ з 23-го березня ц. р. трапилася друкарська помилка. У 15-му рядку згорі у перелічених директорів Українського Інституту Америки пропущено прізвище інж. Андрія Пащука і недокладно подано прізвище д-ра Ростислава Соцького. У другій колонії (10-ий рядок згорі) має бути „інж. А. Пащука, голова програмової комісії“.

ПРОДАЄТЬСЯ
СТАРА УКРАЇНСЬКА ВИШИВКА
РУЧНОЇ РОБОТИ
(рушники, жіночі сорочки) віком 80-100 років.
Звертатись:
GRIGORY TROSMAN, 8012 Woodgate Court,
Apt. E., Baltimore, 21207, Md., U.S.A.
Tel.: (301) 922-3885

„СВОБОДА“
заангажує негайно на постійну працю:
ПОМІЧНИКА
до експедиції газети
і **ПРЕСМЕНА-ДРУКАРЯ**
Добрі умовини праці і бенефіти.
Голоситись особисто —
СВОБОДА
30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

ПРОДАЄТЬСЯ
СТАРА УКРАЇНСЬКА ВИШИВКА
РУЧНОЇ РОБОТИ
(рушники, жіночі сорочки) віком 80-100 років.
Звертатись:
GRIGORY TROSMAN, 8012 Woodgate Court,
Apt. E., Baltimore, 21207, Md., U.S.A.
Tel.: (301) 922-3885

Загальні Збори 32-го Від. УНСОюзу ім. Олега Ольжича в Філадельфії

Річні Загальні Збори одиначаті з ряду 32-го Відлілу ім. Олега Ольжича відбулися у неділю, 18-го лютого ц. р. у домашній голови Відлілу Ярослава Лебедя.

Збори відкрив голова Ярослава Лебедя, привітавши присутніх, а між ними і союзозового організатора Степана Гавриша. Відтак він зарядив вішанування померлих членів та вибір президії для переведення зборів. Головою президії обрано Михайла Хомини, а секретарем мгра Володимира Яценя.

З черги відчитано протокол з 19-го лютого м. р., який прийнято одностайно, а сідат приступлено до звітів уступаючої Управи. Ярослав Лебідь інформував, що був делегатом на 29-ту Конвенцію УНСОюзу, співпрацював з секретарем Відлілу, а головною допомагав йому в збірці членських вкладок і організуванні членів. Обширний звіт про загальну працю Відлілу склав секретар Михайло Хомин. За його словами Відліл, який був заснований 1968 року вже тепер нараховує 239 членів і мав два делегати на останню Конвенцію союзу, де він також був учасником. Запевненням розвитку Відлілу є те, що департамент молоді нараховує 57-ро дітей. Коли говорити про фінанси, то в звітному році зібрано для УНСОюзу членських вкладок на суму 13,798.69 доларів. Звітуючи про фінанси секретар М. Хомин жалівся, що деякі члени за яких заплатив членські вклади, не звернули йому тих грошей, і тому він поніс втрату. Касир Іван Хитрук інформував присутніх про тісну співпрацю з головою і секретарем Відлілу. За Контрольну комісію звітував Михайло Саліга, який висловив признання секретареві за старання ведення книговодства і поставив внесок на уділення вотум

С. Г.

REAL ESTATE

Кергонсон, Н. Й.
ЗАОЩАДУЄТЕ БАГАТО ГРОШЕЙ.
7 кімн. дім, в доск. стані, понад 1 акр. землі, над гарним потоком. Дім в добром стані, треба тільки малювати. Вартості \$40,000.00. Купіть тепер за \$30,000.00. 1 мілья до Союзу. Тел. власника — (914) 626-4141

ЗБОРИ ВІДЛІЛУ УНС

СУБОТА
31-го БЕРЕЗНЯ, 1979 Р.
ТРЕНТОН, Н. Дж. Річні збори Т-ва „Вільні Козаки“ 116 Відл., о год. 5:30 по пол. в залі Укр. Нар. Дому при Джеремі Аве. На порядку: звіт Управи і К. К. та вибір Управи на 1979 р. Участь членів Відлілу обов'язкова.

УПРАВА

КВІТНЯ, 1979 Р.
БЕТЛІ ГЕМ, Па. Річні Загальні збори Т-ва ім. Ольги Басараб 47 Відл. відбудуться о год. 12-й в полудне, в залі Укр. Церкви при 1826 Kenmore Ave., Bethlehem, Pa.

УПРАВА

FOR RENT

SCHOLEM ALEICHEM
ДОМИ У РІВЕРДЕЙЛ
3-4-5 кімнатні апартаменти. Дуже поміркований рент. Великі, просторі, чисті, досконале сусідство, близько крамниць і комунікацій. На розі упирається автобус, близько Manhattan and Lehman college. (212) 884-9114

HELP WANTED

ФАБРИКА ВЗУТТЯ
Потребує досвідчених робітників, операторів машин до шиття, до зшивання, краєчів і загальна фабрична поміч. Повний час, добрі бенефіти.

TOM BROWN SHOES
80 MAL DRIVE
LINDENHURST, L.I., N.Y.
(516) 884-2244

НЕВИДИМІ
СТИГМАТИ
Книжка у твердій темно-бронзовій обгорці із золотими буквами. 552 сторінки із фотографічною документацією. Ціна 15.00 доларів.

СВОБОДА
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Мешканці сестри Нью Джерсі зов'язані 5% ставити податку.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

REAL ESTATE

Кергонсон, Н. Й.
ЗАОЩАДУЄТЕ БАГАТО ГРОШЕЙ.
7 кімн. дім, в доск. стані, понад 1 акр. землі, над гарним потоком. Дім в добром стані, треба тільки малювати. Вартості \$40,000.00. Купіть тепер за \$30,000.00. 1 мілья до Союзу. Тел. власника — (914) 626-4141

REAL ESTATE

Кергонсон, Н. Й.
ЗАОЩАДУЄТЕ БАГАТО ГРОШЕЙ.
7 кімн. дім, в доск. стані, понад 1 акр. землі, над гарним потоком. Дім в добром стані, треба тільки малювати. Вартості \$40,000.00. Купіть тепер за \$30,000.00. 1 мілья до Союзу. Тел. власника — (914) 626-4141

REAL ESTATE

Кергонсон, Н. Й.
ЗАОЩАДУЄТЕ БАГАТО ГРОШЕЙ.
7 кімн. дім, в доск. стані, понад 1 акр. землі, над гарним потоком. Дім в добром стані, треба тільки малювати. Вартості \$40,000.00. Купіть тепер за \$30,000.00. 1 мілья до Союзу. Тел. власника — (914) 626-4141

REAL ESTATE

Кергонсон, Н. Й.
ЗАОЩАДУЄТЕ БАГАТО ГРОШЕЙ.
7 кімн. дім, в доск. стані, понад 1 акр. землі, над гарним потоком. Дім в добром стані, треба тільки малювати. Вартості \$40,000.00. Купіть тепер за \$30,000.00. 1 мілья до Союзу. Тел. власника — (914) 626-4141

REAL ESTATE

Кергонсон, Н. Й.
ЗАОЩАДУЄТЕ БАГАТО ГРОШЕЙ.
7 кімн. дім, в доск. стані, понад 1 акр. землі, над гарним потоком. Дім в добром стані, треба тільки малювати. Вартості \$40,000.00. Купіть тепер за \$30,000.00. 1 мілья до Союзу. Тел. власника — (914) 626-4141

REAL ESTATE

Кергонсон, Н. Й.
ЗАОЩАДУЄТЕ БАГАТО ГРОШЕЙ.
7 кімн. дім, в доск. стані, понад 1 акр. землі, над гарним потоком. Дім в добром стані, треба тільки малювати. Вартості \$40,000.00. Купіть тепер за \$30,000.00. 1 мілья до Союзу. Тел. власника — (914) 626-4141

REAL ESTATE

Кергонсон, Н. Й.
ЗАОЩАДУЄТЕ БАГАТО ГРОШЕЙ.
7 кімн. дім, в доск. стані, понад 1 акр. землі, над гарним потоком. Дім в добром стані, треба тільки малювати. Вартості \$40,000.00. Купіть тепер за \$30,000.00. 1 мілья до Союзу. Тел. власника — (914) 626-4141